

'Canviar de lloc', de Jordi Fulla, nova incorporació al museu del districte del 22@ ■ ORIOL DURAN

Can Framis estrena presentació dels fons de pintura d'Antoni Vila Casas, amb les últimes adquisicions

Museu renovat

María Palau
 BARCELONA

Als 88 anys, a punt de fer-ne 89, Antoni Vila Casas és incansable en la cerca d'obres que enriqueixin la seva col·lecció, especialitzada en art català dels segles XX i XXI. Vila Casas visita totes les galeries (i és dels pocs que compra), convoca concursos guiats per jurats professionals i sempre troba temps per tafanejar als estudis dels artistes.

A Jordi Díaz Alamà el va anar a veure, l'any passat, i li va fer un encàrrec que és el somni de tot creador. Li va demanar que pintés dues peces de grandíssim format "amb total llibertat", especifica el jove artista, que el 2016 va guanyar el premi de pintura de la Fundació Vila Casas. Un guardó que, confessa, li va canviar la sort com a artista.

Díaz Alamà va lliurar al mecenes teles que homenatgen obres icòniques de la història de l'art, *La ronda nocturna* de Rembrandt (la més colossal de les dues, fa quatre metres) i el retrat de Felip IV de Velázquez. Vila Casas en va

quedar tan satisfet que les ha penjades a l'entrada del seu museu de Can Framis, en un espai exclusivament dedicat a Díaz Alamà.

És un dels canvis que ha introduït en la presentació del seu fons de pintura a l'antic recinte fabril del districte del 22@. Feia dos anys que no es tocava res. Ara, aproximadament un 35% del que s'hi exposa és nou. Nou que vol dir que són adquisicions recents (Vila Casas adquireix cada any unes 25 obres) o que s'han rescatat dels magatzems. La col·lecció està formada per més de 2.000 pintures. I a les sales hi ha espai per a una selecció de 350.

Vila Casas és qui decideix qui, què i com s'exposa. Fa setmanes que fa quilòmetres amunt i avall de l'edifici per polir el relat. Només té dos autors intocables: Agustí Puig, que fa lluir permanentment al vestíbul, també amb peces monumentals, i Josep Maria Guerrero Medina. Tota la resta la posa, la treu i la mou de lloc segons el seu gust i criteri.

En aquesta remodelació, ha optat per representar millor els pintors de la

generació de la postguerra, sobretot Joan Ponç. Persisteix en els diàlegs entre dos, tres o més artistes, fins i tot set. La sala que ha dedicat a Antoni Llena i a Vicenç Viaplana és d'allò més suggeridora.

Sense límits disciplinaris

Tot i que fa anys va decidir separar la pintura, l'escultura i la fotografia en cada un dels seus tres museus, a Can Framis s'ha aventurat a trinxar els límits de les disciplines. Escultures de Moisès Villèlia i de Jaume Plensa s'hi han traslladat des de Can Mario de Palafrugell, i fotografies de, per exemple, Leopoldo Pomés, per recordar-lo després de la seva mort, han sortit del Palau Solterra de Torroella de Montgrí.

A Jordi Fulla, també desaparegut recentment de forma inesperada, el col·leccionista ha volgut sentir-lo viu amb alguns treballs del seu últim projecte, *Llindar i celèstia*, que es va exposar justament aquí, a Can Framis, la primavera passada.

La nova temporada de Can Framis és, en paraules de Glòria Bosch, direc-

tora d'art de la Fundació Vila Casas, un "cercle" que defineix la manera de fer del col·leccionista. La intervenció en la col·lecció (que tindrà una vigència de, com a mínim, un any) és l'última etapa d'un procés que es pot seguir en les dues exposicions temporals obertes fins al 19 de gener.

En una, llueixen les 27 obres seleccionades del darrer concurs de pintura, inclosa la guanyadora, un esplèndid treball del 1987 de Jordi Martoranno. A Martoranno la fundació li organitzarà una exposició l'any que ve. Com la que va tenir Díaz Alamà en el passat i que celebra que li va obrir tantes portes.

I com la que té ara Paul Daly, irlandès establert des de fa gairebé vint anys a Barcelona, guardonat amb el premi d'escultura del 2018. Daly, arquitecte de formació, treballa amb materials orgànics (branquillons, llavors de carbassó, fulles d'enciam...), que allibera de la seva desintegració, de què manleva el volum i que protegeix en caixes de llum que els doten d'una nova dimensió artística. ■